

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Έν Έλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Έν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

*Αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφήν συνδρομητῶν, μὴ συνο-
δεύμεναι ὑπὸ τοῦ τιμημάτος τῆς συνδρομῆς, εἰσὶν
ἀπαράδεκτοι.*

ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΙΣ

ΡΩΜΑΙΟΣ τις ἔγραφε πρὸς τὸν Τούλλιον ἵνα πληρο-
φορήσῃ αὐτὸν περὶ τίνος ἀφορῶντος τὴν ἀθανασίαν τῆς
ψυχῆς. Ὁ Τούλλιος ἀπήντησεν πρὸς αὐτόν: «Ανάγνω-
θι τὸν Πλάτωνα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ δὲν
θα χρειασθῇς πλεονέκον.» Ὁ Ρωμαῖος ἀπήντησε
πρὸς αὐτόν, «Τὸν ἀνέγνωσα ἐπανειλημμένως· ἀλλὰ δὲν
γνωρίζω διατὶ ὁπόταν τὸν ἀναγινώσκω συμφωνῶ μετ'
αὐτοῦ, ἀλλ' ἅμα ὡς ἀποθέσω τὸ βιβλίον ἀρχίζω νὰ
ἀμφισβάλω πάλιν, ἐὰν ἡ ψυχὴ ἐστὶν ἀθάνατος.»
Τοιοῦτο τι συμβαίνει περὶ πάσης πεποισήσεως κτηθεί-
σης ἐκ φυσικῶν ἀρχῶν, εἶναι ἀμυδρὰ καὶ ἀσθενής. Εἶ-
ναι ἀληθές ὅτι ἡ φύσις ἔχει ἀρχὰς ἵνα πείσῃ δι' αὐ-
τῶν τὴν ψυχὴν εἰς βαθμὸν τινα συναινέσεως—ὡς ὅτι
ὑπάρχει Θεὸς καὶ πρέπει νὰ τὸν λατρεύωμεν. «Θεώ-
ρησόν με» λέγει ἡ φύσις· ἀδὲν ἔχω τεμάχιον χόρτου
ὅπερ νὰ μὴ μᾶς λέγει ὅτι ὑπάρχει Θεός. Ἰδὲ τὴν ποι-
κιλίαν, τὸ μεγαλεῖον, τὴν ωραιότητα τοῦ ἔργου μου.
Ἀνάγνωθι μέγαν Θεὸν ἐν τῇ τέχνῃ τῶν οὐρανῶν, ἐν-
δοξον Θεὸν ἐν ωραίῳ ἄνθει, σοφὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἔργοις
μου, θεώρησον Θεὸν ἐν τῇ τάξει ὧν εἶδες ἐν ἐμοί· ἰδὲ
αὐτὸν ἐν τῷ ἐμῷ νόμῳ, γεγραμμένον ἐν τῇ καρδίᾳ
μου.» Ἐκ τούτων καὶ τοιούτων, ἡ Φύσις καταλείπει
εἰδος τι πίστεως εἰς τὴν ψυχὴν, καὶ διδάσκει ταύτην
νὰ πιστεύῃ ὅτι ὑπάρχει Θεός· ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι
πίστις, ὑπὸ τὴν ἀληθῆ τῆς πίστεως σημασίαν.

ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Γράμματα. Πρὸ τῆς εὐρέσεως τῶν γραμμάτων, ἡ
τῶν γνώσεων αὐξήσις ἐκωλύετο δι' ἀνυπερβλήτων προ-

σκομμάτων. Ἡ παράδοσις ἥτις ἦτον ὁ ἀρχαιότερος
τρόπος διαδιδάσεως τῆς γνώσεως, ἤρτητο ἐκ τῆς μνή-
μης καὶ τῆς θελήσεως τῶν ἀτόμων, καὶ ἐπομένως ἡ
συνέχεια αὐτῆς ἦν ἀβεβαία. Ἡ κυριωτέρα βοήθεια τῆς
διὰ παραδόσεως μεταδιδάσεως τῶν γνώσεων ἦτον ἡ
ἀνέγερσις μνημείων, αἱ περιοδικαὶ τελεταὶ κατὰ τα-
κτὰς ἡμέρας, ἡ χρῆσις τῆς ποιήσεως, ὡς μᾶλλον ἐλ-
κυστικῆς καὶ εὐκόλως ἀπομνημονευομένης ἢ ἡ ξηρὰ ἀ-
φήγησις τῶν γεγονότων· τέλος δὲ προσέγγισις πρὸς
γραφτοὺς χαρακτῆρας ἐν συμβολικοῖς σχεδίοις καὶ ἱε-
ρογλυφικαῖς γραφαῖς. Πᾶσαι ὅμως αἱ μέθοδοι αὗται
ἀπέτυχον τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐγένοντο. Οἱ θεμελιωταὶ
τῶν πυραμίδων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μεταδιδάσωσιν ἡ-
μῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ τὰ προϊόντα τῶν ἀρχαίων
σοφῶν καὶ ποιητῶν δὲν δύνανται νὰ ἐκτιμηθῶσιν. Αἱ
συμβολικαὶ γλῶσαι αἱ καλύπτουσαι τὰς τῆς Αἰγύπτου
ἀρχαιότητος εἰς νῦν ἀντικείμενα ἀπλῆς εἰκασίας τοῖς
περιέργοις. Ἡ ἱστορία θὰ διετέλει ἀβεβαία καὶ μυθι-
κὴ καὶ ἡ ἐπιστήμη θὰ ἀφίετο ἐν διηνεκεί νηπιότητι,
ἐὰν μὴ ἐφευρίσκοντο οἱ γραπτοὶ χαρακτῆρες.

Ἐφευρέσεις τῶν γραμμάτων. Ἡ πρώτη εἰσαγωγή
τῶν γραμμάτων, ἀπεδόθη εἰς τοὺς Αἰγυπτίους καὶ
Φοίνικας, τοὺς Ἰουδαίους, τοὺς Σίνας καὶ εἰς ἄλλα ἔ-
θνη. Ἡ ἀρχὴ αὐτῶν εἶναι ἀρχαιοτάτη καὶ κατὰ συνέ-
πειαν προηγήθη πάσης ἱστορίας. Ἐὰν πιστεύσωμεν
τὸν Πλίνιον δεκαεὶς χαρακτῆρες τοῦ ἐλληνικοῦ ἀλφα-
βήτου εἰσῆχθησαν ὑπὸ τοῦ Κάδμου τοῦ ἐκ Φοινίκης,
1500 π. Χ. Τέσσαρας προσέθηκεν ὁ Παλαμήδης κατὰ
τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, καὶ τέσσαρας μετὰ ταῦτα ὁ Σι-
μωνίδης. Δὲν εἶναι ὅμως πιθανὸν ὅτι τὸ ἐλληνικὸν ὑ-
πῆρξεν τὸ ἀρχαιότερον ἀλφάβητον· εἰσὶν οἱ ἰσχυρίζο-
μενοι ὅτι οἱ Φοίνικες δύνανται νὰ ἔχωσι πλείονας ἀ-
ξιώσεις ὡς οἱ ἐφευρέται τῶν γραμμάτων.

Διευθέσεις τῶν γραμμάτων. Ὁ τρόπος τοῦ διευ-
θετεῖν τὰ γράμματα ὑπῆρξε λίαν ποικίλος· ἔθνη τινα
ἔγραφον εἰς καθέτους γραμμάς, ἄλλα ἀπὸ δεξιῶν εἰς
τὰ ἀριστερά, καὶ ἄλλα εἰς γραμμάς ἀμοιβαδὸν ἀν-